

Der er kun en enkelt lille Undtagelse derfra, og det er med Hensyn til saadanne Udvalg, som have med Valgundersøgelser at gjøre; men hele denne Undtagelse bestaar deri, at Udvalget ikke behøver at sættes paany, naar Parlamentet igjen træder sammen. Dets Virksomhed hviler i Mellemtiden; det træder ny atter sammen Middag Kl. 12 Dagen efter; at Parlamentet atter begynder sin Virksomhed, og der behøves intet Gjenvalg af de samme Medlemmer for at rekonstruere Udvalget, som Tilfældet er med alle andre Udvalg; og denne Undtagelse har man endogfaa anset det nødvendigt at faa hjemlet ved særskilt Lov. De ville maasse sige mine Herrer: Ja, hvad Magt ligger der paa den Fremgangsmaade, der bruges i England? Thinget vil imidlertid forstaa, at jeg ganske naturligt er kommen ind paa at oplyse dette Forhold efter den hele Vægt, som der under Forhandlingerne paa den grundlovgivende Rigsforsamling blev lagt paa dette Spørgsmaal. Men dernæst har den engelske Opfattelse umistændeligt saameget mere Betydning i nærværende Tilfælde, som jo øiensynligt den hele Tanke med Undersøgelseskommissioner er hentet fra England. Det er Forbilledet, som tydeligt nok gjentagne Gange er udtalt under Forhandlingerne, det er Erfaringen, det er Kjendsgjerningen, det er den Nytte, som slige Undersøgelseskommissioner have gjort der, og hvortil man ønskede at kunne naa et Sideskifte hertilands. Jeg lunde nu fristes til at sige, at det just ikke vilde være afgjørende med Hensyn til Overførelsen paa vore Forhold, om slige Undersøgelseskommissioner i England have virket imellem Samlingerne, thi der er unegtelig i England fra gammel Tid af mange eiendommelige, ja man maa vel sige abnorme Forhold. Der kan f. Ex. af Parlamentet udøves visse særegne Myndigheder, som jeg ikke tror, at Noget kunde ønske overførte her, f. Ex. Retten til at fængsle for Ringeagt. Men jeg tror ialfald, at det maa erkjendes, at naar man i England indskrænker saadanne Undersøgelseskommissioners Virksomhed til den Tid, da Parlamentet regelmæssigt er samlet, saa har det sin store konstitutionelle Betydning, thi det viser Forholdets

naturlige Opfattelse. Det har ogsaa sin store praktiske Betydning, thi det viser, hvad der kan udrettes under den sædvanlige Arbejdstid, naar Arbejdet udføres af Mænd, som med Lyst og Kraft tage fat derpaa. Den Bemærkning, jeg godt kjender, som flere have fremsat, at den hele Myndighed ingen eller væsentlig ingen Betydning vilde have, naar den ikke kunde udøves mellem Samlingerne, forekommer mig paa en slaaende Maade gjendreven, naar det ses, at saadanne Arbejder i England udføres regelmæssigt, medens Parlamentet er samlet. Naar de store Arbejder, som der er Spørgsmaal om, kunne udføres i saadanne Undersøgelseskommissioner samtidigt med det uhyre Arbejde, der paaligger en Forsamling, hvis Myndighed strækker sig saaledes over Lande i alle Verdensdele, saa skulde det dog være en mærkelig Paaftand, at det Arbejde, som et af Danmarks Thing maatte overdrage til en Undersøgelseskommission, ikke skulde kunne fuldføres, medens Rigsdagen er samlet. — Ved Siden af disse select committees, mine Herrer, — for Mange er det maasse paafaldende, hvad jeg saaledes har fremstillet som den sædvanlige Regel i England — er der to Arter af Kommissioner, hvis Virksomhed ikke er bunden til Parlamentes Samlingstid. Den ene Art kjende vi meget godt, det er den, som jo navnlig i den senere Tid er brugt hyppigt hos os, nemlig Regjeringskommissioner, Kommissioner, nedsatte af Regjeringen, hvori meget ofte ogsaa Mænd have Plads, som ere Medlemmer af de lovgivende Forsamlinger, og dernæst kan der naturligtvis og, hvor det anses hensigtsmæssigt, ved særskilt Lov gives parlamentariske Kommissioner Myndighed til at virke udenfor selve Rigsdagssamlingens Tid; men uden en saadan særskilt Bemyndigelse, enten ved Lov eller ved Regjeringens Ud nævnelse, er ellers, efter hvad jeg kan skjønne, Forholdet det, at de af Parlamentet satte Undersøgelsesudvalg ikke kunne virke uden, medens det Parlament er sat, af hvilket de ere valgte. Dette er, som sagt, mine Herrer, ikke fastsat ved nogen ny vilkaarlig positiv Lov, men det er betragtet som en Selvfølge, som Noget, der med Nødvendighed fulgte af det hele Forhold, fulgte af Forfælleren mellem